

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3172/2019
10.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Весне Субић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јанићијевић, адвокат из ..., против тужених: „ЕПС дистрибуција“ д.о.о. Београд, „Електродистрибуција“ Нови Пазар, чији је пуномоћник Немања Вичек, адвокат из ..., и „ЕПС снабдевање“ д.о.о. Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5072/18 од 09.04.2019. године, у седници одржаној 10.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5072/18 од 09.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5072/18 од 09.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 1025/16 од 04.06.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезу тужени да му, на име накнаде материјалне штете, солидарно плате 4.250 евра, по највишем курсу НБС на дан плаћања, па је ставом другим изреке тужилац обавезан да првотуженом накнади трошкове поступка од 42.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5072/18 од 09.04.2019. године, жалба тужиоца је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног прав, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по

оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за накнаду штете у виду изгубљене добити јер тужилац није доказао да би имовинску корист, коју тужбом потражује у висини неостварене закупнине, према редовном току ствари у конкретном случају остварио да није било штетене радње тужених, уз правилну примену одредаба закона о терету доказивања. Тужилац уз тужбу није доставио, нити указује на другачије правноснажне судске одлуке којима је о истом правном питању одлучено на другачији начин, а ревизијом оспорава утврђено чињенично стање. Имајући ово у виду, као и да се применом члана 404. ЗПП, ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права, али и да одлука са тужбеним захтевом као у овој правној ствари зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, што значи да евентуално другачија одлука о захтеву за накнаду штете у виду изгубљене добити, не значи нужно и неуједначену судску праксу, то Врховни касациони суд налази да у конкретном случају није потребно одлучивати о ревизији ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, што значи да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 12.08.2016. године, а побијана вредност предмета спора је 4.250 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је и ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић